6.

Kunningas lõukoer istus künkale jure kiwwi otsa, käskis rigi-allamad murrule mahha kükkitada, suurtsuggu nihästi kui allamad — iggamees omma paika, körwad lahti tehha ja suud kinni sulguda; Reinowadder seisis kunningasa körwas ja libbitses sabbaga. Kunningas turtsatas paar korda ja ütles siis: „„Olge wait ja kuulge minno juttu, linnud nihästi kui ellajad, kehwad ning rikkad, weiked ning sured, kõik kuulge nüüd minno sõnnu! Teie, minno sured issandad, ja kõik teised kunninglikko au ning wolli ka-allamad: Reinowadder rebbane seisab siin minno wolli al; ürikese aea eest peeti nõu, tedda wõlla pua; agga temma on meie kunninglikko au-järje ees paljo sallaasju üllestunnistand, sellepärast kingime temmale ueste omma kunninglikko armo ja wõttame temma juttu uskuda. Peale sedda on kunningana, meie auwäärt abbikasa temma eest wägga pallunud, mispärrast Reinowadderiga leppin ja kerre ning ello priuse temmale tõutan. Meie kunninglik ool ning wolli saab eddespiddi ka Reinowadderit kaitsema ja temma ülle warjama; siin käsin minna teid, kui ello teil armas on: austage Reinowadderit, temma naist ja lapsi iggas kohhas, kus teie — olgo õsel ehk päwal — nendega kokko juhtute. Minna ei wõtta pikkemalt kaebtusi Reinowadderi peale ennam kuulda, mis kaddedus ning kurjus temma peäle tõstab; temma endised kurjad tööd jägo unnustusse, sest temma akkab tõttelikkult meelt parrandama. Omme ommiko warra wõttab temma pauna selga ja keppi kätte ja lähheb wagga mehhe kombel Kusalusse endisid pattu kahhetsema, egga tulle enne taggasi kunni kõik wannad wõllad andeks on sanud.““ — Hints ütles tullise wihhaga suud mõda Kriimsilma ja Messikäppa issandale: meie tõ ja waew läks üsna tuulde, oh ollekssime kaugel — kaugel siit, ehk neelaks maa meid alla! Kül armo leidnud Reinowadder meid kolmekeste nüüd ukkatusse

sadab. Üks silm mul löppes, nüüd kardan teise eest! Messikäp kostis: Ma näen, mõnnus nõu on meil kallis assi! Agga Kriimsilm ütles: Se assi on kül käntsakas, siiski läkki jalla pealt kunninga jure. Temma astus Messikäppaga seltsis wihhaga kunninga ja kunningase ette, seal tõstsid nemmad kahhekeste paljo kaebtusi Reinowadderi peale ja räkisid äkkilise sõnnaga; agga kunningas ütles: „Kas teie minno juttu ei olle kuulnud? Minna ollen Reinowadderi uest armoga waõto wõtnud. Mis teie, tollwannid, weel tahhate?“ — Kui kunningas nõnda wihhaga üttelnud, käskis ta möllemid kinni wõtta, sõduda ja wangitorni eita; sest Reinowadderi jut nende sallakurjusest tulli kunningale meele.

Äkitselt olli Reinowadderiga luggu opis teistii läinud; temma peasis kimbust ja tõukas oma pealekaebajad äbbi ning willetsuse sisse. Kawwalal kombel oskas temma asja nõnda tallitada, et tük nahka karro turja pealt — pikkuti ning laiuti üks jalg — mahha nülliti ja temmale tee paunaks tehti. Kunningasa käest pallus Reinowadder weel pastlid, ütteldes: Teie wallitsesite mind, armoline kunninglik emmand, armo teekäijaks, aidke mind nüüd teele walmistada. Kriimsilma issandal on kaks pari pastlid, egga se paljo olleks kui teise pari mulle annaks. Tallitage, armoline emmand, sedda asja kunninga, meie issanda lähhi. Ka Kriimsilma emmand wõiks omma kingadest ühhe pari mulle anda, temma istub ennamist koddo lee-paeal, mis ta seal kingadega teeb.“ Kunningana kostis naeratades: „Nemmad wõiwad möllemad teile pari kingi anda!“ Reinowadder tännas wisakast-elduse eest ja ütles kummardades: „Mul on nelli uut kinga, nüüd ei tahha ma pikkemalt aega wibitada. Kõige õnnistuse ossaliseks, mis wagga teel nõuan, peate teie aus emmand ja kunningas sama; teie möllemade eest tahhan kolmkorda iggapäw palwet piddada. Jummal sago teile ükskörd kõik armo rohkest kättetassoma, mis mulle waesele ollete näitnud.“

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1136